

биня), защото само тя плаща хыляда отъ другитѣ! *Х. II, 139.* Една хубава кѣща на добро мѣсто направена ще си плати разбоискитѣ за 5—6 години.—**Не плаща си захмѣта** не стоить труда: Не плаща си захмѣта да бие чивѣкъ толкова пѣтъ за едно планинско цвѣтѣ.—**Плащане** *с. с.* улата: Кога было на плащанѣ, Все аргакѣ исплатиха, Все аргакѣ—бели пари, А Еленка—се жалтици. *Ч. 349.*

Плачѣвенъ *пр.*—но *нар.* плачевный,—но жалостный,—но. *Б.* **Плачешката Плачешкомъ Плачещецъ** *нар.* плача, со слезами, ридая: Тогази конь-тъ плачешката думалъ — — *Сб. 47.* Индіискіята царь—плачешкомъ думаше: „тѣжко ми!“ *Х. I, 15.*

Плѣчко Плѣчльо *с. м.* **Плѣчка** *с. ж.* плакса: Играчка плачка Казвать дѣтца-та томува, кой-то кога играять падне, убие си и плаче. *Ч. 164.* Пухо пуха, рево реве, а плачка плаче. *Ч. 216.*

Плачливъ *пр.* плаксивый: Ивѣничиното дѣтѣ е много плачливо.—Море изъ вечерамъ, ты дремешъ, изъ ти свиремъ, ты плачешъ! Море гиди с'рце дремливо, Гиди ючи плачливе! *В. 45.*

Плачъ *с. м.*, **Плачѣтъ** *с. чл.*, **Плачове** **Плачо'и** (*Мак.*) *мн. ч.* плачъ, рыданіе: Лошъ обичай е, гдѣ-то, чтомъ ревне дѣте да му си вѣзира сиса-та въ уста, безъ да си разгледа что е причина-та на плача му. *Д. Д. 1869 р. 93.* Дури си ъ земя завадило Отъ жалю'и, Митре, отъ плачо'и. *М. 184.* Мамини ѣ плачове, бащини ѣ тѣгове. *Д. 15, 21—22.*

Плѣчь Плѣчамъ (*Мак.*) *м. дм. 1)* плѣчу: Я мълчи мамо, не плачи! *Д. 52, 20.* Дете плачѣтъ дуръ лиска сѣ ронѣтъ. *М. 17.* Како, Симонъ, и да не си плача, Како, добро, да не рона сѣдзи! *М. 65.* Па сѣднѣ Ивко да плаче, Кой ще гостѣ да му поерѣщне. *Д. 25, 17—18.* „Оти ми плачѣтъ, Стояне?“ „Плачѣтъ ми, плачѣтъ, Царце!“ *Ч. 322.* Неговата сирота бабичка сѣдѣла до него и плачала горчиво и неутѣшно. *З. 116.* Комѣте се зѣмня поклонили, Плакаечи цара пречекали. *Пс. 11, 135.* Там' си везе тенка ридо, Емъ та везе емъ плаче, И ѣ вели и говори: „Варай ридо тенка ридо! Изъ те веза и те плача, Изъ не знаемъ тенка ридо, Кой ке тебе да кердоса“. *В. 76—77.* 2) оплакиваю: (Янина золва) По Яна одить негя ъ плачѣтъ *М. 259.* Накытатъ съсъ кыткы мрътвецъ-тъ, плачѣтъ го и нарѣждатъ страданія-та му и добры-тъ му дѣла. *Ч. 41.* Дѣйнивите дѣветъ братѣ—Се ги майка преливѣла Преливѣла и плакала. *Пс. 2, 82., 163.* **Плѣчене** *с. с.* плачъ: Ми сѣ врати Рабдулъ со плаченіе (тоже что плачешкомъ). *М. 181.* Како си сѣ прегушна'е, Така си сѣ уда'и'е Отъ жаланіе, отъ плаченіе. *М. 200.*

Плѣшило (**Плашило**) *с. с.* пугало: „Войводо, горско плашило!“ *З. 276.* Самуилъ като плашило, врьти страшны очи. *Р. 77.* Пан-